

Выходитъ во Львѣвъ **щѣ Вторника, Четверга и Суботы** (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 4-ой годъ попол. Литер. додатокъ „Биолетена на знам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посланки и рекламации вложитъ пересылать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

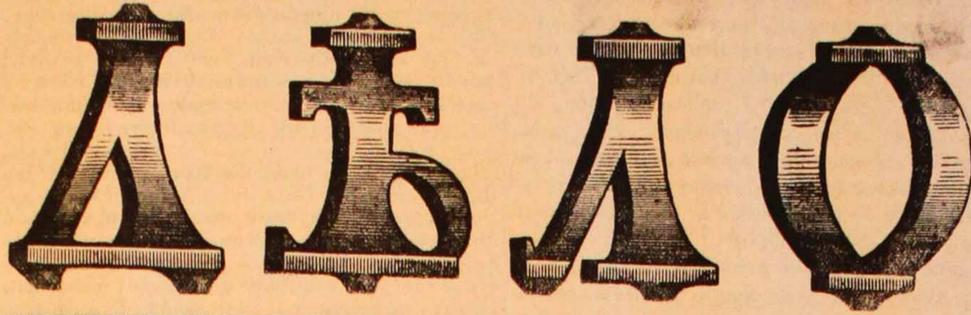
Рукописи не возвращаютъ только на попередино засторженно.

Поодинокое число стоитъ 12 кр. а. в.

Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одного строчки печатной.

Рекламации неопечатанной вѣдѣны отъ порта.

Предплату вложитъ пересылать франко (наилучше почтовымъ перекладомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій:

на цѣлый рокъ . . . 12 вр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 вр.	на полъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 2 вр.	на четверть року . . . 3 рубл.

Для Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 12 вр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 вр.	на полъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 4 вр.	на четверть року . . . 4 рубл.

на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 5 вр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2 50 вр.	на полъ року . . . 2 р. 50к.
на четверть року . . . 1 25 вр.	на четверть року . . . 1 р. 25к.

Для Заграничя, окрѣмъ Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 15 вр.	на цѣлый рокъ . . . 15 рубл.
на полъ року . . . 7 50 вр.	на полъ року . . . 7 р. 50к.
на четверть року . . . 3 75 вр.	на четверть року . . . 3 р. 75к.

отъ дол. „Библиотеки“: на самъ додатокъ:

на цѣлый рокъ . . . 19вр.	на цѣлый рокъ . . . 6 вр.
---------------------------	---------------------------

О Т О З В А товариства „Руска Рада“.

Братя Выборць!

Во второкъ маѣте выбирати послѣвъ до краєвого сойму во Львѣвъ. При давнѣйшихъ выборахъ порозумѣвались мы съ людьми каждого округа и указывали Вамъ посольскихъ кандидатѣвъ, на котрыхъ Вы свои голоса отдати маѣте. На сей разъ поручили мы особному комитетови, щобы отъ выборами занявся и отъ назвавъ себе „Головний рускій выборчій Комитетъ“. Въ складѣ того комитету суть члены нашего товариства и члены его выдѣлу. Онъ веде выборчій справы такъ, якъ мы собѣ того желяемъ и якъ вымагае интересъ нашего руского народа и нашихъ русскихъ громадъ.

Для того, Братя Выборць, слушайте того Головного руского Комитету и отдавайте Вашій голоса лишь такому кандидатови, котрого Вамъ сей комитетъ препоручитъ.

Сей рускій Головний Комитетъ выборчій порозумѣвся съ людьми, щобы маюгъ въ округѣ Вашѣмъ довѣрѣ, збывавъ ихъ до Львова, выслушавъ ихъ голосу и представивъ Вамъ на посольскихъ кандидатѣвъ людей, о котрыхъ увѣренъ, щобы щиро и отважно будутъ рускій и громадскій справы заступати.

Братя Выборць! Голосъ того Головного руского Комитету нехай буде для Васъ голосомъ Божиимъ! Не давайтесь нѣкому баламутити и памятайте все на то, щобы якъ дасте Вашій голоса на своего руского кандидата, то покажете свѣту, щобы Вы о добро свое дбаѣте, щобы Вы достойнъ бути рускими выборцами!

Приступайте до голосованя смѣло и неустрашимо, бо лишь тымъ способомъ сповните по совѣсти то право, яке давъ Вамъ нашъ Монархъ своими законами.

Не лїкайтесь нѣякихъ грозбъ, бо законъ дае Вамъ право голосувати на того, на кого Вы саміи хочете и нѣкому не можна приказувати Вамъ, щобы Вы на сего або на того голосъ свѣй давали.

Выскажѣтъ смѣло и отважно волю своихъ громадъ и волю всего нашего народа и дайте голоса Вашій лишь на того, кого народъ нашъ посломъ мати желяе и кого выбирати поручивъ Вамъ нашъ Рускій Головний Комитетъ выборчій.

Такъ отъзывается до Васъ Выдѣлъ „Руской Рады“, того всѣмъ Вамъ звѣстнаго товариства, щобы мае право и обовязокъ стояти на сторожи правъ нашего руского народа и тѣ права всюда и все боронити.

Послушайте того голосу и голосуйте всѣ якъ одинъ лишь на того посольского кандидата, котрого укаже Вамъ нашъ рускій Головний выборчій Комитетъ.

Ваша побѣда буде нашою побѣдою, буде побѣдою всен нашої Руси и принесе хосенъ якъ Вашимъ громадамъ, такъ и всему нашою народу, бо може причинитися до лучшой его долѣ.

Отъ Выдѣлу Товариства „Руска Рада“.

Во Львѣвъ, дня 8 (20) мая 1883.

Яковъ Шведицкій,
предсѣдатель.

Дрѣ Пв. Добрянскій,
заступн. предсѣд.

Рускій кандидаты.

- Рускій центральный комитетъ для переведеня выборовъ посольскихъ до сойму краєвого поставивъ по выслуханю делегатѣвъ комитетѣвъ окружныхъ слѣдующій кандидатуры въ округахъ выборчихъ зъ меншихъ посѣлостей и преворучае ихъ горячому и однодушному попираню выборчѣвъ и всѣхъ русскихъ патриотѣвъ:
- 36. На округъ Рогатынъ-Бурштынъ дра Александра Огоновского, профессора университету во Львѣвъ.
  - 37. На округъ Залѣщики-Тлусте о. Александра Кнѣгиницкого, приходника въ Залѣщикахъ.
  - 38. На округъ Чортковъ-Будзанѣвъ-Золотый Потѣкъ о. Григорія Боднара, приходника Золотого Потока.
  - 39. На округъ Городенка-Обертинъ дра Корнила Сушкевича, секретаря финансовою прокураторіи во Львѣвъ.
  - 40. На округъ Яворѣвъ-Краковецъ о. Іосифа Крушинского, приходника въ Селискахъ.
  - 41. На округъ Стрый-Сколье п. Василя Ковальского, совѣтника высшого краєвого суду во Львѣвъ.
  - 42. На округъ Скалатъ-Грималѣвъ п. Василя Кивелюка, мѣщанина въ Скалатѣ.
  - 43. На округъ Зборѣвъ-Залѣзцѣвъ п. Іосифа Онишкевича, ц. к. нотаря въ Зборѣвъ.
  - 44. На округъ Богородчаны-Солотвиня п. Алексея Барабаша, господаря зъ Стрыхъ Богородчанъ.
- Отъ центрального комитету
выборчого.**
Львѣвъ дня 10 (22) мая 1883.

Доповненя и поправки попереднего списку кандидатѣвъ.

- На округъ Коломыя-Печенѣжинъ п. Александръ Агопсовичъ, посесоръ Королѣвки въ Коломыйщинѣ.
- На округъ Ярославъ-Сѣнява п. Антоній Вербенець (не Вербицкій, якъ було подано въ послѣднѣмъ числѣ), мѣщанинъ въ Ярославѣ.
- На округъ Самборъ-Старе-мѣсто п. Теофиль Бережницкій, совѣтникъ окружного суду въ Самборѣ.

Заявленье.

Довѣдавшись, щобы въ послѣднѣмъ числѣ въ округѣ выборчѣмъ Долина-Болахѣвъ появились рѣжній кандидаты, представляющіися навѣтъ будто они высланы отъ руского центрального комитету во Львѣвъ, — заявляемъ рѣшучо, щобы единымъ нашимъ кандидатомъ на згаданный выборчій округъ есть профессоръ львѣвского университету, дрѣ Александръ Огоновскій. Остерѣгаемъ отже якъ найусердѣйше ВП. Выборчѣвъ нашихъ, щобы уважали только его одного за своего кандидата.

Отъ руского центр. выб. Комитету.
Т. Павлюковъ, А. Горбачевскій,
предсѣдатель. секретарь.

Заявленье.

Въ округѣ выборчѣмъ Стрый-Сколе поставила була поважна часть тамошнихъ патриотѣвъ мою кандидатуру. Дякуючи Имъ на сей разъ за положене въ менѣ довѣрѣ, мушу въ свѣй доровѣ прилюдно Имъ заявити, щобы въ уваги на горячече неубезпеченство въ стороны неперепирающаго въ агитачійныхъ ередствахъ

кандидата польского, уважаю моимъ патриотичнымъ обовязкомъ зречися своимъ кандидатуры въ користь кандидата, поставленого рускимъ центральнымъ комитетомъ, щобы задровѣтрѣнныя рускихъ голосѣвъ не выйшовъ побѣдоносно анти-народный кандидатъ.

Василь Нагбрный.

Заявленье.

Будучи представленный гдѣкотрыми П. Т. родимцами-народолюбцами „Головному комитетови выборчѣму во Львѣвъ“ на посла въ округа Лиско-Балигородъ-Лютовиска, за щобы имъ сердечно за довѣрѣ дякую, мае честь П. Т. Выборчѣмъ всенародно освѣдчити, щобы отъ сеи чести и обовязку на теперѣ отъкауюся, понеже приватнѣ обстоятельство мене спинають. Въ мѣсеце мое на посла въ соймъ препоручаю П. Т. Родимцямъ и Выборчѣмъ п. дра Діонизія Яминьского, адвоката краєвого въ Львѣвъ и руского помѣщика на Журавинѣ.

Заравномъ заявляю, щобы порозумѣвшись съ выборчѣми моего политично-судового округа выборчого и будучи самъ выборчѣмъ въ городка Лютовиска, лично съ всѣми дня 29 с. м. въ Лиску при выборахъ явлюся и только на п. Яминьского нашій голоса отдамъ. Упращаю всѣхъ мене попирающихъ и П. Т. Выборчѣвъ, котрымъ п. Яминьскій лично задря короткого часу представити не мѣгся, его кандидатуру попирати и на него голосувати, заручаючи заравномъ, щобы тойже отповѣтъ всѣмъ нашимъ желанямъ и потребамъ народа и краю, якъ се публично намъ ту высказавъ.

Володиславъ Сасъ Лисковацкій,
гр. к. парохъ въ Лютовискахъ.

Оповѣщенье.

Рускій окружный комитетъ выборчій на округъ Калущъ-Войнилѣвъ просить всѣхъ П. Т. Выборчѣвъ, щобы въ повнѣмъ числѣ прибули на передвыборчій зборъ въ Калущи въ недѣлю, дня 15 руского (27 латаньского) мая, о годинѣ 2 1/2 по полудни, въ домѣ Габера.

Отъ Руского окружного Комитету на округъ Калущъ-Войнилѣвъ.

Оповѣщенье.

Выдѣлъ политичного товариства „Народна Рада въ Долинѣ“ подае симъ до прилюдной вѣдомости, щобы дня 16 (28) мая с. р. о 3 годъ пополудни отбудеся загалный зборъ членѣвъ тогожъ товариства въ локали, якій Выдѣлъ укаже Вп. Членамъ на мѣсеци въ Долинѣ.

Порядокъ дневный:

- а) Открытыѣ збору.
- б) Справозданье зъ дѣяльности товариства и станъ касы.
- в) Выборъ нового Выдѣлу.
- г) Внесеня поодинокихъ членѣвъ.

Въ виду предстоящихъ выборовъ посла до сойму краєвого Выдѣлъ въ мыслѣ §. 2. 2) статутѣвъ товариства завывае по закрытыю зборѣвъ П. Т. русскихъ Выборчѣвъ на приватну нараду въ справѣ выбору посла до сойму.

Зъ уваги на такъ важнѣй справы Выдѣлъ мае надѣю, щобы якъ П. Т. члены товариства, такъ и патриоты, бажающіи вступити въ члены и П. Т. рускій Выборць являются громадно, щобы дати доказъ крѣпкою живни и силы руского народа въ нашѣмъ повѣтѣ, борюшѣмся до теперѣ все славно и неустрашимо за правду и идею св. Руси.

Отъ Выдѣлу тов. „Народна Рада“
Долина дня 7 (19) мая 1883.
Іосифъ Залѣховскій, предсѣдатель.
Т. К. Бѣлецкій, секретарь.

И мы — братья Славяне!..

Славяне мусѣли вже зъ давна-давнѣнъ зносити всякій упокореня та выслуговатися другимъ; имя „Славянинъ“ стало навѣтъ вконецъ уживатися въ бесѣдѣ нашихъ отвѣчныхъ вѣроговѣвъ въ значеню простого невѣдлыка, Slave... Що гѣрше, — бывало и бувае часто-густо и таке, щобы не якій тамъ чужинець, але таки братъ рѣдного брата не пожалуе, — або щобы славянскій зъ мовы, та неславянскій духомъ „братя“ завдавали тяжкѣ раны слабшимъ братьямъ...

Однакожъ, хоть поволи, дуже поволи, — але все таки замѣтно усуваются отъ вѣкъвѣ нагромажденя кривды. Тажъ се власне наиблагороднѣйше змагање людского сердца: нищити всякій тискъ и гнетъ, вымѣривати справедливѣсть, — забезпечувати и найдрѣблѣйшой екзистенціи права, котрѣ вѣй принадлежатъ. Не дивно проте, щобы кождый успѣхъ на свѣй дорозѣ чисто-людского поступу додае и придаленому злыднями бѣдакови отрады и надѣвъ на лучшю будучиность.

Сими днями сповнилися майже незамѣтно два важнѣй факты, пропамятнѣй въ исторіи австрійскихъ Славянъ. Два братнѣй, многонадѣйный народы славянскій дождалися по довгихъ трудахъ и заходахъ сповненя одного зъ найголовнѣйшихъ своихъ бажанъ. Уже передъ кількома днями доносили мы о цѣсарскѣмъ патентѣ розвязуючѣмъ соймъ краинскій; позавчера, т. е. майже въ той самой хвилѣ, коли императоръ всен Россіи завитавъ въ торжественно прибораній престольной Москвѣ, — опубликовала урядова „Wiener Zeitung“ цѣсарскій патентъ розвязуючій соймъ чѣскій. Щобы оцѣнити значенье згаданныхъ двоухъ патентѣвъ, выстане знати, щобы въ обоухъ розвязанныхъ соймахъ мали большѣсть Нѣмцѣвъ, — щобы сего розвязана такъ Чехи якъ и Словенцѣ отъ давна вже усиленно домагалися, щобы поставили его вконецъ яко *conditio sine qua non* дальшого попираня министерства графа Таффе. А еще и се треба додати, щобы такъ Чехи, якъ и Словенцѣ добюются въ теперѣшнихъ отношеняхъ при новыхъ выборахъ въ обоухъ згаданныхъ соймахъ дуже значной большѣсти, — и то безъ найменшого сомнѣннѣя...

Въ Краинѣ перемагае число Словенцѣвъ одинадцать (!) разѣвъ число Нѣмцѣвъ, — а мимо сеи величезной большѣсти нумеричной Славянъ, умѣли ихъ завѣзати противники все таки удержуватися въ легальнѣй репрезентачіи краю въ большѣсти!! Нѣмцѣ розпоряджали славянскимъ грошемъ, Нѣмцѣ ухвалявали законы, нѣмецкій „Выдѣлъ краєвой“ стоявъ на чолѣ автономичныхъ властей майже чисто-славянскон Краины. Причиною сего була зъ одной стороны безжѣрна пресія попереднего централистично-германизаторского правительства, — а зъ другой крута ординація выборча, хитро придумана въ користь зникающон нѣмецкой меншѣсти. Небавомъ мае цѣсаръ отвѣдати Краину, — тожъ привитають его вже депутачіи словенского сойму, словенского выдѣлу краєвого, словенскій автономичнѣй власти.

Въ Чехахъ есть такожъ большѣсть славянска, есть два разы только Чехѣвъ, щобы Нѣмцѣвъ. Однакожъ и ту, где такій високо просвѣченый и политично розвиненый народъ якъ Чехи боронивъ своихъ правъ, — умѣли псевдолиберальнѣй централисты-германизаторы такъ мудро выискувати часть своего правленя въ Австрій, умѣли придумати таку еластичну ординацію выборчу, щобы при помочи правительственной пресіи и всякихъ штучокъ (головно при выборахъ зъ куріи большихъ посѣлостей) удержували Чехѣвъ завсегда въ меншѣсти; розумѣсь, щобы и ту бувъ чисто-нѣмецкій выдѣлъ краєвой. Теперѣ надѣются Чехи найменше 2/3 большѣсти въ своѣмъ соймѣ, — надѣются такожъ, щобы удасться имъ змѣнити ординацію выборчу. — Звѣстна, щобы Сербо-Хорваты добились вже такожъ повного рѣвноуправленя

такъ въ Передъ-якъ и Залитави, виявши хіба чисто обрядові споры мѣж православными Сербами а католиками Хорватами. Добиваются еще рѣвноуправленія: Словенцы въ Сиріи и Каринтіи, Чехи въ Моравіи, Чехи и Поляки на Шлезку, Словаки на Угорщинѣ, и — Русины въ Галичинѣ, на Буковинѣ и на Угорщинѣ...

Невысловимыя чувства будятся въ насъ, коли пишемъ сія слова. Рѣвночасно съ вѣстями о радостяхъ зрушешю мѣж Чехами и Словенцами, надоспѣвають до насъ що-хвила новы, сумны вѣсти о безмѣрныхъ, майже непомѣрныхъ надужитяхъ, котры зайшли (а по части — заходить еще) при правыхъ борахъ... Наша певна ординація выборы передае переведеніе выборовъ майже безъ условно въ руки ц. к. староствъ и ихъ функціонерѣвъ. При помочи жидѣвъ (по мѣстечкахъ, а въ части и по селахъ), при помочи надужити, переведено выборы въ многихъ мѣсяцахъ въ такой способъ, що панове „народовы“ кандидаты повинныбы встѣдѣти тыхъ голосѣвъ, що ихъ черезъ такія выборы позыскають. Чижъ бы дѣйстно мало вже въ „народовѣ“ польскѣмъ таборѣ дойти до того, що деморализація нашего народа, выдирание ему силою и подступомъ заперученого конституціею права вѣльного выбору — стаея формальною системою, формальною програмою „народовой“ политической акціи?! Чижъ се такоже ѳтповѣдае девизъ: wolni z wolnymi, równi z równymi?.. Чижъ мають жиды, котры перазъ мовъ пивки высасаютъ кровь нашего народа, обдирають его зъ послѣднего гроша, ставатись дѣйстно орудіями гуськскіея шляхты при обдираню нашего народа зъ политическихъ правъ?! Чижъ братья Поляки, що то такъ гордятся конституціею „3-го Маја“, можуть холоднокровно на все се дивитись?! Чижъ польскій проводиръ не умѣють придумати ибѣжыя благороднѣйшихъ средствъ?! Чи вже „народова“ политика ажъ такъ низко упала?! А шоже бы то доперва дѣялось „w dawnych granicach“! Якабы то тогда була доля Русинѣвъ, колибы то вже rapowie bracia не чули надъ собою ибѣжыи власти!... Чи такъ то поступае народъ, котрый гордится pokoleniem natchnionych wieszczów, котрый почувався колись до мисіи „освобождувана“ всѣхъ поневоленныхъ народѣвъ?!

Мы згадали высше колька племень славянскихъ добивающихся своихъ правъ. Зъ помѣжъ нихъ одинъ лишь Русины значно перевысшають числомъ щасливѣйшихъ ѳтъ себе противникѣвъ, Полякѣвъ. Въ Моравіи на пр. естъ вже три разы только Нѣмцѣвъ, що Чехѣвъ; въ Каринтіи три разы только Нѣмцѣвъ, що Словенцѣвъ, — а въ Сиріи два разы только; на Шлезку естъ болше Нѣмцѣвъ ибѣжъ Чехѣвъ и Полякѣвъ разомъ; не говоримо вже о Угорщинѣ. Если отже въ всѣхъ сихъ краяхъ доминируютъ Нѣмцы (взглядно Мадяре), то все-жъ се муситъ менше разити. Лишь въ Галичинѣ и на Буковинѣ все еще дожидаетъ руска болшинство фактичного рѣвноуправленія. Вѣльно спятатись: Якимъ принципомъ руководятъ австрійскіи политики въ Вѣднѣ, вводячи въ урядахъ цѣлой Галичины польскій языкъ яко урядовый?! Поки буть нѣмецкій, можна було сказати, що домагася сего „интересъ державы“, — але нынѣ? Чому въ рускѣй части Галичины (хочьбы на разѣ только въ низшихъ урядахъ) не має бути урядовымъ языкомъ рускій?! — Чому-то 3-миліонный рускій народъ має только одну гимназію? — Чи то може австрійскій интересъ наказуе вводити въ народныхъ нашихъ школахъ науку польского языка яко обовязкову? Чи австрійскій интересъ наказуе черезъ удержуваніе „права патронату“ деморализувати въ „народовѣ“ душѣ нашъ клиръ?... Та певно! насъ вытискають впередъ всѣми способами зъ легальныхъ репрезентацій, а потѣмъ голосѣять, що ось то нашъ народъ задоволеный теперѣшнымъ своимъ положеніемъ, — що ось то „выбраны“ панове послы — то дѣйствителныя заступники руского народа!.. Въ урядовыхъ вѣдѣнскихъ часописяхъ друкуются фальшивыя про Русинѣвъ; „Czas“ робить ихъ „небезпечными państwem i kościołowi“... Коли вже такъ, то мы постараемся доказати, кто се такой „небезпечный“, — та якъ то панове послы боронятъ интересѣвъ народа... Насъ можна выперти зъ союму — але тѣмъ насъ еще никто зъ землѣ не змете, — и поки ѳтдыху намъ стане, будемо безпощадно выкрывати всякыя крutarства и неправды.

Однакожь насуваетъ еще одно важне, дуже важне пытанье... Чимъ таке газдованіе скѣнчиться?! Яка будучность тыхъ горожанъ державы, котрымъ — якъ то поучують надужити — немовъ нарочно, систематично вноуютъ переконаванье, що всяка легальна оборона горожанскихъ правъ — по просту невозможна, що заперученіи конституціею права — иллюзоричны?!.. И до кого намъ удатись, — кого благодати о помѣчь? А надходить до насъ дуже непокоячій вѣсти. Народъ порозумѣвъ вже дуже много важныхъ справъ, народъ ясно бачитъ разаче нарушуванье своихъ правъ, народъ бурится... Звертаемъ на се увагу правительства; мы горожане державы, — мы просимъ о обезпеченіи намъ нашихъ правъ, просимъ боронити нашъ темный народъ противъ деморализаціи, противъ выискуванія его темноты, — просимъ о справедливѣ выконуванье обовязующихъ законѣвъ!

Панове „братя“ — Поляки! — а може то въ вашѣмъ, може въ тѣмъ „народовѣ“ интересъ лежить деморализувати нашъ народъ, вязатись съ жидами до спѣльной акціи въ цѣль выбору „народовыхъ кандидатѣвъ“?!.. Чи интересъ касты, звѣстной зъ своихъ геройскихъ подвиговъ при переведеню „реформы“ податку грунтового, при введеню въ житье закона дорогового, закона конкуренціонного, и пр. и пр. — чи интересъ сеи своєю кишено боронячою горстки, — се дѣйстно народовой польскій интересъ?!.. Чи интеллигенція польска, котра предѣвъ добре знае, що за провинны батькѣвъ и дѣдѣвъ ѳтповѣдали и будутъ тяжко ѳтповѣдати внуки и правнуки, — що деморализація колись муситъ принести застрашающій плоды, — чи ся интеллигенція не зможе вже здобутись на благороднѣйше поступованье взглядомъ Русинѣвъ?! Не въ имя якихъ хвилевыхъ користей, — але въ имя интересѣвъ польскихъ, — интересѣвъ Славянщины, кличемо: Панове! не дочѣтъ правъ нашего народа, не выкликуйте зъ могилъ гнѣвныхъ тѣней нашихъ народныхъ героѣвъ, що боролись и головы клали за подѣланіи права руского люду! не кривдьте насъ, — не ставте условій, котры мы моглибы хіба тѣмъ приймати, колибы могли задля интересу политической котеріи та задля якихъ хвилевыхъ користей для себе — покинути справу нашего нещасного народа. Не дивуйтесь, що мы завзято боринимось, — алежъ бо намъ стае передъ очима цѣла зловща теперѣшность и грѣзна будучность. Мы бы радѣ вдержати и васъ, братья Славянъ, на похилій дорожѣ кривдженія, доводжея до роспуки — братѣвъ!..

Богато лиха можна поправити — еще и въ послѣдній хвилѣ, если лишь щиро, спѣльными силами займатись хочемъ упадающимъ, темнымъ народомъ нашимъ, — если якъ одинъ мужъ станемъ противъ самоволь верховодячою котеріи. Подайте намъ руки — кто честно и благородно мыслити умѣе. Прочитайте имена русскихъ кандидатѣвъ: не мы, зъ горы, накинули ихъ, — ихъ забавѣвъ мати заступниками своими самъ народъ; се сны сего народа, многы зъ нихъ терпѣли вже за него, каждый готовъ жертвуватись для него. Послушайте голосу вашихъ закордонскихъ, тяжко гнетеныхъ, навченихъ въ недоли братѣвъ, — позвольте народови свободно высказатись! Причинѣтся до остаточного примиренія братья Русинѣвъ съ братьями Поляками. Если незгода мѣжъ чужими — нещастье, то мѣжъ братьями она — проклятье, котре довго, довго на васъ и на насъ, и на дѣтѣхъ нашихъ тяжити буде!

Выборы до союму.

У насъ прибиралось только матеріалу дотычно надужити при выборахъ, що намъ невозможно его теперь вже хоть въ части використати. Панове народѣвы кандидаты берутъ дуже часто чинну участь въ выборахъ, вѣдѣтъ въ тѣй цѣли ѳтъ села до села, ѳтъ мѣстечка до мѣстечка, — такъ що властиво въ многихъ случаяхъ не знати: кто переводитъ выборы?! Якъ поступають гдѣ-нибудь ви. комисарѣ — о тѣмъ нашъ читатель вже знаетъ, — а задевъ и самы мали случайности достаточно переконавтись. Чому жиды такъ усильно попирають народныхъ кандидатѣвъ, — легко догадатись. Вжежъ жиды знаютъ, що панове не забудутъ имъ ихъ щирнымъ польскѣмъ комитетѣмъ вѣдѣдѣть жиды побѣчь дѣдичѣвъ, але та сама васада принята и въ кождѣмъ поодинокѣмъ округѣ выборовѣвъ. Отъ-такъ то „идея“ руководятъ народовой выборчею акціею: власна кешеня и хлоска

кривда. Яко дуже потѣшающій обявъ мусимо ту съ притискомъ поднести, що нашъ мѣщане и селяне майже вѣсуды вже провидѣли, що аромѣли они вже о що то ходитъ; шоже коли неравъ мимо найлѣпшой волѣ — годѣ остогнѣть! Просимо только до конца вытравити, лише силѣ уступати, — та збирати пыльно всякѣ доказы и факты. Es ist schon vorgesorgt, dass die Bäume nicht in den Himmel wachsen. Если лише выступимо съ доказами и фактами, если нашъ кандидаты аможутъ выказатись поважнымъ числомъ голосѣвъ (хочьбы впрочѣмъ остались въ меншости) — то вже мы знайдемъ способъ выяснити правду, выказати цивилизованѣй Европѣ якъ съ нами обходяться.

Мы спокойно дивимось въ будучность. Чи такъ, чи сякъ выпадутъ выборы, фактъ поздестане фактомъ: що нашъ народъ и пробудився. Якого пива навзятъ панове, — такъ будутъ пити. Вытиснутъ нашу интеллигенцію зъ легальныхъ репрезентацій краю и державы, — то интеллигенція ся поїде въ народъ, ѳтъ хаты до хаты, — и забудемо всѣхъ що еще дрѣмають, и етане цѣлый нашъ народъ великою, компактною масою.

ДОПИСЬ.

Зъ Подгаеччины.

(Зборъ выборцевъ въ Заваловѣ). Вчера, то естъ 21. мая с. р. ѳтбулось въ Заваловѣ, въ комнатахъ о. Дим. Гузара зборанье выборцевъ округа выборчого Подгайцѣвъ, на котре прибувъ ѳдъ Львова запрошенный мѣсцевымъ а препорученый центральнымъ рускѣмъ комитетомъ выборчимъ кандидатъ на посла п. Анатоля Вахнянина, профессоръ рускои гимназіи во Львовѣ. Зборалось надъ 80 выборцевъ зъ Подгаеччины, мѣжъ тѣми 11 священникѣвъ. Межи збораными зауважали мы оо. Михалевица зъ Товстовабѣ, Яновича зъ Горожанки, Дудыкевича зъ Подгаецъ, декана Стеткевича зъ Божикова, Класевича зъ Гвильча, — п. Теодора Досинчука, купца зъ Подгаецъ и др. Зборы отворивъ о. деканъ Стеткевичъ довшою промовою, въ котрой повянивъ исторію завязанія и дѣяльности окружного комитету для переведенія выборовъ зъ округа Подгайцѣвъ-Ковова. По выборѣ о. Стеткевича предѣдателемъ зборѣвъ здававъ о. Дим. Гузаръ яко делегата окружного комитету справу зъ дѣяльности сего во Львовѣ на вѣдѣвъ ѳтпоручникѣвъ, заявляючи, що головный краевый комитетъ выборчий рускій поставивъ на крѣсло посольске въ округа выборчого Подгайцѣвъ-Ковова п. Анатоля Вахнянина. По тѣхъ промовахъ забравъ голосъ членъ центрального комитету выборчого п. Корнило Устьяновичъ и въ имени центрального комитету горячими словами поручавъ зборанымъ выборцамъ присутного п. Ан. Вахнянина на посла до союму краевого. Навязуючи до слѣвъ передѣдѣтника заявивъ о. Стеткевичъ, що вправдѣ ѳтъ знае, що центральный рускій комитетъ выборчий во Львовѣ препоручивъ на округъ выборчий Подгайцѣвъ-Ковова п. Ан. Вахнянина — о чѣмъ одержавъ урядове завѣдомленье ѳтъ мѣстопредѣдателя комитету окружного въ Подгайцахъ п. Теодора Досинчука, — но вчера довѣдався, що мимо порученія центрального комитету выборчого во Львовѣ убѣгася о мандатъ посольскій такоже п. Теодоръ Досинчукъ, — до чего навѣтъ мавъ увѣкати на збораню комитету окружного выборчого въ Подгайцахъ дня 20. мая кольканайцѣть голосѣвъ. Тожъ видячи двоухъ мужѣвъ, котры убѣгаются о крѣсло посольске въ тутешного округа выборчого, удѣляя п. Теодорови Досинчукови голосѣ, чтобы ѳтъ выекававъ прилюдно свои погляды на справу краевы и повяснивъ евентуальне свое поступованье въ соймѣ. П. Досинчукъ освѣдчивъ, що не думѣвъ держати мовы кандидатской, поваякъ повѣтъ тутешный знае его ѳтъ давна яко щирого Русина, заявляя, що и въ соймѣ поступаюбы яко ревный патриотъ, а на такихъ основахъ выступае яко кандидатъ на посла въ тутешного округа выборчого. На тое взывавъ голосѣ п. Корнило Устьяновичъ, выказуючи, що ея програма кандидата естъ въ теперѣшнихъ часахъ недостаточною и що кандидатъ повиненъ выекавати свои погляды на кожду важнѣйшу справу, котра входитъ въ компетенцію союму. Отътакъ выборцѣ въ Антоніи Вергунѣ, начальниѣкъ громадскій въ Заваловѣ, и п. Будный зъ Вербова односили потребу единости въ такихъ важныхъ справахъ, заявляючи, що выборцѣ повинны пойти за голосомъ центрального комитету выборчого во Львовѣ, бо „предѣвъ когосъ одного треба доконче слухати“, а не ити рѣжними дорогами.

Завоуваный еще разъ п. Теодоръ Досинчукъ освѣдчивъ, що мимо того думѣвъ кандидатомъ и не зрѣкався. Середъ такого непѣтѣшого стѣну рѣчей удѣливъ о. предѣдатель голоса кандидату порученую центральнымъ комитетомъ выборчимъ во Львовѣ, п. Анатоля Вахнянина. Кандидатъ выступивъ на початку свои промовы съ заявленіемъ, що припрѣхидается ему ставати до бою съ другимъ Русинѣмъ, — но годѣ инакше зрѣбити, боже бесѣдникъ порученый и поставленный наважною въ такихъ справахъ инстанціею рускою, а именно головнымъ центральнымъ комитетомъ выборчимъ во Львовѣ. Отътакъ высказавъ хібы въ справахъ краевыхъ и свои погляды, повяснивъ впередъ складъ союму и азія стѣны ординаціи выборчей. Поводився щирно надѣ тѣмъ, ѳтъ чего бѣда нашему народу и що посоль мавъ зрѣбити въ рѣжнихъ справахъ, чтобы тую бѣду хочъ зменшити, якъ цѣлкомъ усунути. Представляя, якъ выйдѣтъ лихо для нашего народа ѳтъ лихого урядженія школьництва, ѳтъ банкѣвъ та радѣ вѣтѣвыхъ. Выказувавъ, якѣ выдатки краевы теперь цѣлкомъ непотрѣбны, а боуды за великѣ, а на якѣ потребы краевы, ѳтъ хочьбы на регуляцію рѣкъ, — треба значно болше выдѣвати. Повянявъ, що потрѣбно завести щобы поправити лихій станъ господарства рѣльному, якъ вкоротити лихву и здрѣство банкоу та зменшити великѣ додатки краевы. — Зборъ выслухавъ цѣлой той 1½ години тревнящю промовы, — котру бесѣдникъ выголосивъ съ виѣстною и ему властивою вервою, ясностью и докладностью, — дуже уважно и съ пыжкѣмъ зацѣкавленіемъ. На всѣхъ выборцевъ зрѣбила промова глубоке и велике врѣженье, а зацѣкавленіи селяне-выборцѣвъ разомъ съ бесѣдникомъ ишли думками и середъ промовы ставили пытанья, на котры кандидатъ сейчасъ выч-рпуючо ѳтповѣдавъ. На лица кождого выборца видно було велике вдоволенье въ то, що Русь має такихъ свѣтлыхъ людѣй. Въ буи перенятѣ найгорячѣйшими симпатіями для кандидата. Ходило только о те, чтобы допривадити до згоды кандидатѣвъ, а взглядно о впливъ на п. Досинчука, чтобы зрѣкса свои кандидатуры на користъ п. Вахнянина. Киснорѣчивый патриотъ нашъ о. предѣдатель Стеткевичъ звернувся до кандидатѣвъ и вѣснѣ ихъ, чтобы для добра руского народа порѣчѣлись и одинъ зъ нихъ добровольно уступивъ другому. Очи всѣхъ буи звернены на п. Досинчука и мовъ вызвали его, чтобы не ишовъ противъ волѣ центрального комитету выборчого и противъ волѣ выборцевъ округа подгаецъ. Тожъ звѣстный патриотъ п. Досинчукъ не надумуючися анѣ хвилины освѣдчивъ, що при такомъ складѣ рѣчей ѳтъ не думѣвъ ѣшати справѣ и охотно зрѣкае ся кандидатуры на рѣчь п. Вахнянина, котрый зъумѣвъ свѣтъ и съ честю заступати нашъ народъ въ соймѣ. Освѣдченье тако переняло невысказаную радость всѣхъ збораныхъ, посыпались гудѣ „славно“, контръ-кандидаты стиснулись сердечно и горячо за руки и подѣлювались, а вѣтрѣяри-ветераны, якъ оо. Михалевицъ и Яновичъ, стали благословити кандидатѣвъ и сердечно стискати.

Радѣсть панувала велика; кождый чувъ ся немѣль щасливымъ и вповнѣ одушевленнымъ. Середъ такого энтузіазму забравъ голосѣ о. предѣдатель Стеткевичъ и вѣснѣ выборовѣвъ до солидарного голосованя 29. мая только на профессора рускои гимназіи п. Анатоля Вахнянина — инакше проклядѣвъ цѣлой Руси дождае нечестивыхъ арднѣвъ. Отътакъ слѣдували довгѣ нарады надъ поступованіемъ передъ и въ день выборовъ 29. мая при чѣмъ завали важныя ухвалы, котры мавъ обовязити выборѣ кандидата. — *Выборы.*

Зъ Гусятинского.

(Прѣвыборы въ Копычинцахъ.) Нѣ ухъ чувало, нѣ око не видало такихъ надужитъ, такихъ беззаконностей, якѣ дѣются въ нашихъ повѣтъ при выборахъ по селахъ и мѣстечкахъ. Въ Копычинцахъ подѣ оклякомъ допустити на выборѣ анѣ Сѣчинского, анѣ хлѣбороба, анѣ ремѣника — ядухавиша жидѣвскій съ латинскимъ пробствоомъ и шлолю, до нихъ пристали урядники суду, аптѣ почта — и розпочато въ костелѣ, въ мѣстѣ по хатахъ некольну агитацію. Въ суботу рѣбинъ въ божици ѳтправивъ молебень щобы о. Сѣчинского — „фарона“ не выбранъ естъ. Нарды ѳбгубались въ пробѣвъ, шоже, на 180 непоборимыхъ мѣщанъ

ція в 128 голосів — то певна програма, особливо коли побачили, що рускі м'щане отъ 7 год. рано в четверть (въ день выбора) почали сходиться. Полицай переходивъ улицъ отъ 5 год. рано и бубнивь, скликаючи м'щанъ отъ выбора. О 7 1/2 нехристы кинулись на подол выбора. О 7 1/2 нехристы кинулись на подол выбора, побили его и отобрали бубень. Въ этотъ вечеръ боро за м'щанъ и о год. 8 1/2 рано тая равнеслася боро за м'щанъ. Жиды выслали до о. Свчньского парламентаря съ предложеньемъ компромису на 7 христьянъ а 6 жидовъ, але о. Свч., будучи певнымъ побѣды, откинувъ. Коалиція ввчалась тогда на подступъ: посылали посланца до Майдану, где ночувать комисаря, чтобы вздержався; и той справдѣ прихваля до Копычинець доперва о 10 1/2 години. Ровпочато выборъ. Бурмистръ выравно вавивъ, що голосувати можна або картками або устно, якъ кто хоче, бо 13 именъ не кождый зможе собѣ спамятати. Комисарь тов чувъ и рано приймавъ отъ м'щанъ картки, говорачи подъ носомъ: „ustawa wprawdzie nie rozwała, ale ja siłować nie chcę“. О 12 год. перерывавъ выборъ, бо пришовъ до позиції, отъ котрой почавши наступало къдакадесятъ рус. м'щанъ одинъ по другомъ отходячи на обѣдъ, комисарь голосивъ: „не приходѣтъ веѣ, бо веѣ веѣхъ не треба“. Жиды кричали, що выборъ вже скончченый, другій, що выборъ роввоченя вечеромъ о 7 год. Мимо того м'щане чекали; тѣ лишь що мусѣли ити, поїшли, але обѣцали, що передъ вечеромъ прийдуть. Въ полудне жиды внесли скаргу до суда (бо рано и полудни урядникѣвъ въ судѣ не було, агитували), на двоухъ м'щанъ (греч. и лат. обряду), що „вѣдбурювали противъ жидовъ и пановъ“. О 1-шій год. крикнувъ жидъ „In Schüle-ran“ и веѣ поїшли тамъ на раду, а въ оттамъ тьмою потягнули до канцелярии. М'щане чекали и дерли картки „адляюктѣвъ и księży Іас.“, що имъ силомѣ ввхали. О 3-ій ровпочавъ выборъ. Першій голосувавъ м'щанинъ лат. обряду; въ сая дано ему „жидѣвску“ картку, онъ родець еи и кинувъ на землю, а прочитавъ въ „нашѣ“ веѣхъ кандидатѣвъ. Отъ 28 выборѣвъ приимивъ комисарь картки и значивъ ихъ порядкомъ числомъ и въ протоколѣ вписувавъ: „oddal kartkę“. О 5-тій же години комисарь родець першу картку и вавивъ, що картѣкъ не приіме, бо устава не позволяе. Тогда о. Свчньский заинтерпелювавъ п. комисаря, чи не має на се якого телеграму від Львова? Комисарь отповивъ, що веѣ, отъ ц. к. намѣстництва. Телеграмъ той одержавъ рано передъ выборомъ и затавивъ его умисно, баламутачи принимавъ картѣкъ до 5 години! Наступило замѣшанье, м'щане зачали кричати; жиды подняли гвалтъ, удаючи, що ихъ бить. О. Свчньский ледво утихомиривъ бурю. Комисарь выравно „жидѣвску“ листу наывавъ „ваша (sic!) листа“... Жиды тиснули до стола и голосували читаючи въ картѣчѣкъ, подаваныхъ въ руки до руки, а картѣкъ не умѣвъ читати, то дававъ картку комисареву (и отъ отъ жидовъ приймавъ!). Не читано наивъ именъ, лишь „dyrektor, kapo-nik, komisarz“ и т. д., а до протоколу вписувано имена. До голосованя допущено марнотравника подъ курателю, подставленого жидка за „Фрмана“, котрый вѣхавъ бувъ до Березявъ, — а за тов отогнанъ отъ голосованя кълькохъ м'щанъ, бо „pertraktacyi naszy jezycze nie bylo“, а кълькохъ зновъ черезъ то, що мали иншій номеръ, якъ въ табели. Отъ 5 год. м'щане голосували устно, але жидному не дано и минутки часу до намислу: „Nie wiem więcej, to dosyć; wolno ci i na jednego tyko...“ Гденякъ голосували тѣлько на одного о. Свчньского, — тогда комисарь пытавъ: „masz kartkę?“ и бравъ картку, а голосу на о. Свч-го не вписувавъ. Замѣтъ Самуеля Вебера голосувавъ Самуель Ткачъ. Кіеѣжа и судовый урядники голосували на жидѣвъ. Крѣмъ жидѣвъ и интеллигентну класу, рускі м'щане (гр. и лат. обряду) держались до кѣнца. Голосованье сконччилось о 11 год. въ ноци. Комисарь замкнувъ акта и картки и поїшовъ на вечеру; запрошючи о. Свчньского и бурмистра до скрутинни на 12 1/2 въ ноци. О. Свч ий пришовъ заравъ по 12-ій, але вже заставъ протоколъ готовый, въ котромъ записано ложно: „Wyboru rozpozczęto punktualnie o 9 tej (o 10 1/2)“. Мимо роczenia i przezytania telegramu chłopi nie chcieli ustnie głosować! О. Свч-ий замкнувъ сфалшованье протоколу; рано „роучени“ не було жадного, а „телеграмъ“ вѣдно, коли отчитано.

Однакъ мимо того „песалобія“ скрутинни

выдала такий результатъ: голосующихъ 230, абсол. большдетъ 116, — а таку мають тѣлько два въ противникѣвъ, а прочій 11 не мають абсол. большети, — значить 11-охъ належалобы еще разъ выбирати. О. Свчньский вѣтъ заравъ протеевъ противъ такого беззаконного выбора.

Въ Копычинецяхъ страшно ровдражненье; онюгда була на мѣстѣ бѣлка межъ христьянами и жидами.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(По закрыто радѣ державной). Подчасъ коли въ внутрѣшно-державной политичѣ Австрій наставъ теерь съ хвилею замкнениа обоухъ налатъ часъ спочинку, перенѣся весь рухъ политичный до поодинокихъ краѣвъ коронныхъ, где закипѣвъ живою акціею передвыборною и пригованьемъ до отворениа соймѣвъ краевыхъ. Коли дотенерь полемика сторонництвъ политичныхъ велась на аренѣ парламентарной, то теерь розгорѣлася она съ тымъ жывымъ завязаньемъ посередъ закутковъ краѣвъ и повѣтовъ; тутъ киштъ же боротьба тая не звязана формами парламентаризму, не оглядаючись на осудъ овѣта, тутъ угупае интересъ управненихъ передъ властею сильныхъ, никне всякій вглядъ на право и оправдываючись, а выступае въ цѣлой повни засада „сила передъ правомъ“. Повише оказавъ слова усправедлявалъ зовѣмъ поглядъ на способъ перовождениа правыборѣвъ въ гденякихъ краяхъ коронныхъ, а въ першомъ рядѣ у насъ въ Галичинѣ. Тутъ перестали же давно оглядатисъ на яке небудъ право, перестали перебирати въ средстахъ, ведучахъ до одной цѣли, до выведениа такой репрезентации краевой, котрабы наименше мала право зватисъ „краевою“. Тоже середъ выгядѣвъ на будущу дѣяльність новыхъ соймѣвъ краѣвъ коронныхъ Австрійи, выгядя нашъ на дѣяльність будучого галичского сойма сууть якъ наименше потѣшаючими. Судячи по „цѣвѣтахъ“, якъ будуть „ягѣдки“, мы не можемо надѣятисъ, чтобы будучій соймъ полагодивъ цѣлый рядъ пекучихъ справъ, котрыхъ полагодженя выжидае отъ давна нашъ край, мы не можемъ розвивати такихъ явлѣнѣвъ, якъ укладатисъ политичными сторонництвами въ другихъ краяхъ коронныхъ. А явлѣнѣвъ такихъ подыбуемо дѣйстно не мало. И такъ намѣряють Чехи, числочи на отѣмнний отъ дотенерьшого складъ нового сойма, перевести змѣну ординации выборной, запервиючои имъ большоту и перевагу въ краевой репрезентации. Въ соймѣ низшо-ракускомъ має бути поднесена при дебатѣ надъ бюджетомъ школьныхъ квестія школьна, памятна за послѣднихъ дебатъ сегорѣчної сесии рады державной. Пѣсля донесеня дневничѣвъ мають идеякъ сойма занятисъ перовожденьемъ консеквенцій выборной реформы для рады державной, и ввсти на порядокъ дневный своихъ дебатъ право выборае т. п. „Fünfgulden-schilling“, чого доказомъ есть приуроченье, удѣлене еще минушого року соймѣмъ моравскимъ и низшо ракускимъ своимъ выдѣламъ краевымъ, чтобы застановившись надъ сею справою, ввнесли отповѣдній проектъ на порядокъ дневный будучихъ соймѣвъ. — Про акцію выбору въ другихъ краяхъ коронныхъ подаютъ дневники больше або менше цѣкавы вѣдомости. Въ Краинѣ, якъ мы вже попередного разу доносили, має рѣшчу перевагу элементъ мѣщевый, словенской; въ Тироли выпала правыборъ такъ само, якъ въ мнвншихъ рокахъ, въ хосень партіи клерикаловъ, въ соймахъ Истрии, Горции и Градиски не зайдуть правдоподобно являкъ важнѣйшій змѣны.

(Справоздана посольскій) Послы рады державной, особливо члены сполученой лѣвциѣ окликають теерь численній зборъ своихъ выборѣвъ въ цѣли зложениа справозданъ посольскихъ. На зборахъ тыхъ не обходится, розумѣеъ, безъ урядувалы манифестаций въ дусѣ акции сполученой лѣвциѣ, именное справа закона школьного служить все еще предметомъ численныхъ оваций для нѣмецкого централистичного сторонництва. Пѣс. Тоннеръ, संबаваный черезъ своихъ выборѣвъ до зложениа мандату посольского въ причины голоосаваня за новелею, окликавъ своихъ выборѣвъ на 22 с. м. до Мельника, чтобы оправдатисъ передъ нами зъ своего поступованя и выказати, що тѣлько конечнѣсть спонукала его до сего кроку.

(Соймъ долншнихъ Ракусъ) розпочавъ свои обряды дня 21 с. м. Одною зъ першихъ справъ, стоячихъ на порядку дневномъ тогожъ сойма, була справа Шенерера, котрый выславъ лютъ до маршалка красвого взглядомъ застановленя слѣдства на часъ сесии соймовой. При дискусии надъ сею справою подѣтъ пос. Фельдбергъ, що всякъ дохождение повиний бути черезъ протягъ сесии застановленій, тымъ больше, що соймъ о ведено слѣдствѣ не мавъ въ ввствѣнѣмъ часѣ нѣякой официальной вѣдомости. По промовахъ пос. Гринича и Кона, отославъ соймъ туо справу до комисии конституційной, котра отбула еще того самого дня свое засѣданье, и выбрала Гринича резерентомъ, завязываючи разомъ намѣстника Поссингера, чтобы прибывъ на засѣданье 25 с. м., полонивъ справу и предложивъ дотычній акты.

(Объ палаты угорского сойма) распочали дня 21 с. м. перерванъ на часъ зеленыхъ святъ дебаты.

(Пештеньска академія наукъ) отбула свои днѣми свое засѣданье, на котромъ соблнний министръ финансовъ Калляй державъ отчитъ

п. в. „Угры на граници востоку и заходу.“ Прелегентъ стараво доказати, що Мадяре мають спеціальну историчну миссию цивилизаційного посередничениа межъ Ориентомъ а заходомъ Европы, позаякъ прибули они власне зъ Ориенту, а приволили собѣ уже заходну культуру и цивилизацію. Корона угорска, говоривъ Калляй, складаеъ зъ двоухъ частей, зъ котрыхъ одна походитъ зъ Вавантій, а друга зъ Риму, такъ що лутчѣ она въ собѣ духъ востоку и заходу и есть символомъ овѣтлымъ будущности угорского народа.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Царь съ родиною прибывъ дня 20 л. мая о год. 7 вечеромъ до Москвы, а властво до Петровской палаты, зъ отки дошера вчера мавъ вѣхати въ муръ древной блокадеиной Москвы. Въ день приѣзду царя, вже о 2 години по полудни, цѣлый дворець желѣзницѣ смоленьской и просторій его платформы заняли жандармы, кирасіеры и гвардисты въ новыхъ парадныхъ униформахъ и полиція подъ начальствомъ своего директора. На площадь передъ дворѣмъ не позволено ввѣйти нѣкому; передъ брамою въѣздовою до дворца стояла сторожа цивильна зложена изъ тысячи сельянъ. О години 5 приѣхали на дворець все доси насѣвший князь, чужосторонній посольства и предствитель мѣскихъ властей. Все приѣхали росейскими 3 конными повозками. На зъустрѣчѣ царевы выѣхавъ до стации Валнай московской губернаторъ кн. Володимиръ Долгоруковъ. Дворецъ бувъ дуже пышно украшеный, гостей наливало чимъ разъ больше. Но о 6 години роздѣлася така велика туча, що все гости мусѣли охоронитисъ до дворца. Але туча тревала дуже коротко. Небосклонъ выпогодився, а ровночасно надоспѣли сигналы, звѣщаючі, що царскій поѣздъ приближася. Поѣздъ складался зъ 17 вагоновъ. Въ одинадцѣтѣмъ указався царь въ униформѣ фельдмаршалка и царева убрана въ елгантній а простый стрѣй подорожний. Сейчасъ по выхѣдѣ зъ вагона царь привѣтавъ съ князями, сѣвъ до повозки и отѣхавъ до Петровской палаты. Побѣчѣ дороги ведучо до той палаты стоявъ густый шалеръ зъ жовнарѣвъ, а за нимъ тьма-тьменна народу, витаючого царю цару гучными привѣтами и окликами. Въ день передъ приѣздомъ царя до Москвы отбувся великій переглядъ войска на ровнинахъ за мѣстомъ. Командувавъ великій кн. Володимиръ. Того самого дня, що и царь, приѣхали въ Москву саско-ваймарскій князь Германъ, кн. Кароль баденскій, князь геосскій и князь Александръ болгарскій, — все съ численнымъ почетомъ. — Крѣмъ сихъ достоинствѣвъ прибывъ такожъ на коронацію Токарисзо, шамбелля японского царя Микадо. Токарисзо знае основно языкъ росейскій, бо кѣнчивъ студію въ Петербуркомъ университетѣ и якийсь часъ учивъ навѣтъ японского языка и писма въ тѣмже университетѣ. — О коронныхъ инсигнияхъ царскихъ пише „Новое Время“: „Межъ всеми регалиями царскими, котры будутъ ужиты при коронации, жезлъ и обѣ короны сууть дуже дорожнѣй. Велика царска корона, зроблена за панованя царя Павла, мала тогда вартѣтъ 4 миліонѣвъ рублѣвъ, но теерь, якъ еи знатоки оцѣняють, есть она въ двое дорожша. Мала корона, котра давнѣше стояла 500.000 рублѣвъ, має вартуе выше мильона. Она отганчаея мастеровскимъ выкѣнчьемъ. Жезлъ украшеный однимъ зъ наибольшихъ свѣтовыхъ діамантовъ, вѣгн 1943 1/4 каратѣвъ; величина его ровнаея величинѣ голубячого яйца. Сей діамантъ бувъ колісь однимъ зъ очей божища Брами. Укравъ его одинъ Французъ и спровавъ шахови перскому Надирови. Пѣанѣше купивъ его арменивъ Шафразъ за 50.000 пѣстрѣвъ, и отпродавъ вразъ съ иншими дороговѣнностями въ р. 1772 царици Катеринѣ II за 450.000 рублѣвъ. Теерь вартѣтъ его поднесена на 1 1/2 мильона рублѣвъ. —

„Новости“ доносятъ, що все корреспонденты, присутній на коронации, будутъ мати за отзнаку сѣрбну позолочену бляшку, широко на одинъ цѣль. Въ середнѣй еи есть корона; аблоко, на котромъ опираея крестъ коронный, вымалюване на снѣо, корона окружена вѣнцемъ зъ лярвового и дубового листа; надъ короною есть пятикутна звѣзда; докола звѣзды сѣрбна ленточка, звязана въ долинѣ; въ узлѣ мѣстятю два пера на перекрестѣ. На лентѣ есть написъ „Кореспондентъ“ въ двоухъ языкахъ росейскомъ и французкомъ. Та отзнака переходятъ на власнѣтъ корреспондентѣвъ на памятку по коронации.

Вчера приѣхавъ австрійск. архикн. Кароль-Людвикъ до Москвы съ поважною свитою. Архикнязь буде мешкати въ дѣльниці аристократіи мѣщевой. Посольство австрійское помѣщено въ домѣ кн. Мещерского.

„Русскій Курьеръ“ доноситъ, що одинъ зъ знатнѣйшихъ обывателѣвъ кievскихъ предложивъ правительству росейскому такой проектъ: „Чтобы двинути купецтво и мѣщанство и розвинути торговлю росейскую, належитъ правительству: 1) прогнати зъ Кіева всехъ жидѣвъ вынавшихъ купецтвъ першой гильдіи, ихъ родина и слугъ; але у одной такой родины жидѣвской не може бути больше слугъ, якъ шѣтъ. Такой купецъ не може мати также больше помѣщанѣвъ, якъ шѣтъ. 2) Оплаты биржевой для купецтвъ жидѣвскихъ поднеси до высоты 1000 рублѣвъ. 3) Заборонити жидамъ мати въ Кіевѣ якъ небудъ шанки, трактирѣ, гостиницѣ и лаверунки. 4) Отрѣнити число жидѣвской молодежи по школахъ до 5%.“

Франція. Французскій кабинетъ занимаея дальше политикою колоніальнойю. Палата посольвъ приняла въ субботу законъ, котрый уповажяе министра войны выдати выправѣ удаючоїся до Конго 100.000 карабинѣвъ скалковыхъ и стрѣльбѣ

до полѣваня. Португалія и Англія занепоконей дуже тою вѣстою, бо они знаютъ, що тов оружье буде розпродане тамошнымъ мешканцямъ, котрыхъ оубѣла Французы будутъ могли черезъ добру политику ужити противъ сихъ обоухъ державъ.

Нѣмеччина. Парламентъ нѣмецкій отворено зновъ вчера. На порядку дневномъ поставлено третѣ читанье закона о касахъ для хорыхъ работничѣвъ, новелѣ до законѣвъ промысловыхъ и друге читанье бюджета на рокъ 1884/85. Висмаркъ не буде присутный въ парламентѣ, бо онъ все еще нездоровъ.

Италія. Кабинетъ Депретиса отѣтъ велику побѣду надъ противниками зъ скрайной лѣвциѣ Никотероу, Кайролимъ и Криспимъ, котры такъ горячо выступали противъ кабинету, спеціально критикуючи такъ политику вѣвшу, якъ внутрѣшну, а особенно тов, будьтобы онъ стоятъ въ порозумѣннѣ съ скрайною предетою. По довгихъ дебатахъ палата ухвалила вотумъ повного довѣрія такъ для особы Депретиса, якъ и для его кабинету. Пѣвѣофициальны органы подають лишь тов, що имовѣрно министръ правосудія Занарделли и министръ робѣтъ публичныхъ Баккарини будутъ мусѣли податисъ до дамисии, бо ихъ становище оипраея больше на програмѣ лѣвциѣ.

Туреччина. Порта мусѣла улагчи напоромъ Англіи и занятию пытаньемъ арменскимъ. Найновѣйшій телеграмы доносятъ, що вже вызначено комисію, котра має выпрацовати реформы для Орменій. До комисии ввѣшли Саидъ-паша и министры: справъ внутрѣшнихъ, правосудія, торговлѣ и робѣтъ публичныхъ. Саидъ-паша отбувъ уже конференцію съ патриархомъ арменскимъ и покликавъ губернаторѣвъ зъ Ванъ и Марашъ. Комисія займаея не тѣлько реформами, котры мають бути заведены въ провинціяхъ арменскихъ, але также реформами, котры мають бути заведены въ иншихъ краяхъ Туреччины.

Черногоря. „Neue fr. Presse“ пише, що одинъ изъ еи другѣвъ бувъ на авденциі у кн. Черногорского подчасъ его побыту въ Вѣднѣ и говоривъ съ княземъ о отношеняхъ Черногоры до Росіи и Австрійи. Розмова зачала отъ коронации царской, а князь говорилъ больше-менше такъ: „Я маю надѣю, що коронация отбудеся шасливо. Численній зѣздъ князѣвъ заграничныхъ есть наилучшимъ доказомъ, що заграница має зновъ довѣрѣ до отношенъ росейскихъ. Черногорцѣвъ и Росейцѣвъ, родину царю и родину мою лутчѣ дѣйстно дуже сердечній звязи. Я мушу бути вѣдчнмъ Росіи, бо она зробила много добра для моего народу и для мене, мой людъ есть своимъ люду росейского: одинъ и другій славянский, одинъ и другій православный. Австрійскій цѣсаръ не може менѣ той прихильности въ зло вѣнчити. Австрія, съ котрою лутчѣ насъ численній интересы, буде насъ тымъ больше поважати, чимъ вѣдчнѣйшій будемо для тыхъ, котрымъ мы наибольшу вѣдчнѣтъ винни. Мой народъ есть народомъ самостѣйнымъ, а я самостѣйнымъ княземъ того народу; я мушу стояти на сторожи и своихъ и черногорскихъ интересѣвъ. Трудне се становити, — но кн. Микола черногорскій вѣтревае на явѣ; онъ буде достоиннѣмъ довѣрїи и росейского царя и вашего цѣсаря. Солибъ же коли зайшла война межъ тыми двома державами, до чого однакъ сподѣваюся за бокою помочено еи приїде, тогда станувабы я на тѣмъ становищи, що одинъ и другій монархъ мусѣбы признати: „князь черногорскій есть человекомъ чести“.

НОВИНКИ.

— Нашихъ прихильницѣвъ, особливо тыхъ, котры возьмутъ участь въ выборахъ ако выборѣвъ, або котрымъ результатъ выборѣвъ зъ поодинокихъ округѣвъ вже во Второкъ 29 с. м. буде зѣбтний, просимо дуже, чтобы зволили ще того самого дня т. е. во Второкъ 29 с. м. донести намъ телеграфично докладный результатъ голосованя въ поодинокихъ округахъ, позаякъ хочемо еще въ вторниковѣмъ числѣ „Дѣла“ подати еи вѣдомости загалови нашихъ чателѣвъ. Рѣвнѣвъ просимо, донесити намъ докладно о всякихъ надъжытѣхъ нашихъ противникѣвъ, якихъ они звычайно допускаяются на нашу шкоду при выборахъ. Послужать се до пононеня и выказаня „чїя правда и чїя кривда“. — Своєю дорогою просимо вносити якъ найчленѣйшій, фактами поперѣт протесты.

— Въ русо-народномъ театрѣ пп. Виберовича и Грыневича въ Стрыгу будутъ отограны: въ субботу 26 л. мая „Красивый Польо“, комедія въ 6 актахъ; въ недѣлю 27 мая „Ярополкъ I Святославичъ“, преміована трагедія Кори. Устѣяновича; во второкъ 29 мая „Вѣднѣ Марта“, преміована мелодрама въ 4 актахъ Дан. Млаки отъ муз. Воробкевича; въ четверъ 31 мая „Великій рыбакъ“, комедія въ 3 акт. М. Валуцкого; въ субботу 2 червня „Назаръ Стодоля“, мелодрама Т. Шевченка, закончатся отѣвѣнчаньемъ Шевченкового „Завѣщаня“, муз. Вербицкого; въ недѣлю 3 червня першій разъ „Олеся“, опера въ 4 отлонахъ Порфирія Важаньского. — Якъ бачимо, репертуаръ нашего театру въ Стрыгу дуже добрый. Сподѣваемъ протѣ, що тамашна руска публичность мѣщевая и окрестна буде численно учащати на все представлениа нашѣхъ патриотичной труппы; особливо жъ поручаемъ уважѣ стрыльскихъ Русонѣвъ: „Ярополка“ и „Олеся“...

— Нашъ Преосв. митроп. Іосифъ выѣхавъ сими днѣми — мабутъ въ спеціальной миссии — до Палестины.

— Дня 5 (17 л.) мая 1883 упоковалъ, наѣстаршій братъ поклѣного редактора „Дѣла“ о. Иполитъ

Барвський, капелян Нестеровець, дек. залозецького, в 52 році життя а в 26 році священства по довгої та тяжкої недугі. Се одна з тих численних жертв, котрі выгнаний семинарским побытом, затагують невылічнми недуги по нужденних приходських хатах, а оттак перед часом маритують і сходять з сего світа. Покійний був первістко завідателем капелян Вільковець, где мусів жити в тісній, курній хаті і там же затагнув зародки грудної недуги, котра его загнала в могилу. Ледви построив своим заходом дмъ приходської і довів пустку Вільковецку до ладу, а вже треба було переносити на друге місце, до Нестеровець. Кто знав Нестеровець перед его приходом на сей приход, а побачив их тепер, сей мог оцінити захід і працю покійника. Давне приходоство, котре стояло на выгоні пусткою, скриваєсь тепер в гушавнику дерев і корчів, мов у віночку. Простора мурована але пуста церква — украшена его заходом і трудом так, що нині сміло можна е назвати найкрасшою і найбільше велачною в цілій окрестности. Вість о ненадійній недугі і смерті пок. Володимира повадила бл. п. Іполита на ложе слабости, зь которого вже не подвинувся. Хоч тіло покійного було немоне, однак дух его був бодрый. Майже незвістний в ширшомъ кругу, трудився покійник нишкомъ в своій затишній хатині, слівив уважно і критичнымъ окомъ словесний і оспособно-политичний рух Русинів, все читав такъ сказатибъ зь крейкою в руках, чого доказомъ его бібліотека зь численними замѣтками на маргиналахъ. Крім того позоставив много статей і замѣтокъ в рукописи, политичного, языкового, историчного і церковного змісту, а між иншими особливо замѣтна „Лѣтопись села Нестеровець“ подъ взглядомъ географичнымъ, историчнымъ, етнографичнымъ і економічнимъ, котра може послужити яко взорець монографіи села. Лѣтопись сю переглядав в часѣ каноничной визити митр. І. Сембратовичъ и выразив сь признаньемъ о ній. Наколивъ кождий священникъ провадивъ такую лѣтопись своєю місцевости, то наш историк, гео- і етнографъ малобъ до розпорядимости дуже цінний матеріалъ. — Покійний заслуживъ собі у людей, зь котрими сходились, своимъ крѣпкимъ характеромъ, глубокими научными відомостями, точностю в описанні заводів — до пендантизму, добру славу, котрой выразомъ була краснорѣчива промова похоронна сѣдоголового о. Іоахима Заричного зь Озерной. Численний здвигъ народа бувъ вымownымъ доказомъ, що розлучася сь своимъ приходомъ „наштеръ добрый“. Похоронъ відбувся в субботу дня 7 (19) мая при участі кондеканального духовенства, а надъ могилою промовивъ сердечными словами Вп. о. деканъ Евиневичъ.

— Зь **Вѣдн** пишуть намъ: Пропозиція на обсаженнє львовскихъ крылошанъ находится уже отъ двотра тыдня вь министерствѣ. Вь коротцѣ послѣдуютъ именованя.

— Збори виборцевъ мѣста Львова відбулися власне, одно м. недѣль, друге во второкъ. На недѣльнѣмъ здавали справу зь своєю посольскою дѣльності (въ оймѣ) пп. дръ Смоляка і дръ Черкавскій; на вторникѣмъ — пп. дръ Гольдманъ і ред. „Реформы“ п. Романовичъ. Вѣсь чотыры послы до стали односторонно вѣрять доверію. Зь помѣжъ многихъ интереснейшій ставленыхъ посланъ була найцѣкавейша инт. п. Дворского вь справѣ ухваленей „Змартвухвстанцямъ“ субвенціи (въ сумѣ 10.000 зр.). На сю интереснейшу отнѣвлю п. Романовичъ, що для того ухвалено сю субвенцію, бо вь комисіи бюджетной представлено цѣлу справу такъ, мовбы то ходило о понертѣ „ruskości przeciwo moskalcifilstwu“. На се замѣтивъ п. Егерманъ, що послы львовскій повинні були вѣрми силами спротивитись ухваленю сей субвенціи, такъ якъ она причинилась тѣлько до розогненя отнѣвлю Русинѣмъ до Поляковъ, а институтъ такий (Змартвухвстанцѣв) есть „неинтерверію“ (гнѣздомъ) езутизму. Сей замѣтивъ п. Егерманъ приято грѣбками, довготриваючими оплесками... Болмось лишъ, щобы будучій соймъ — если выбранный буде по мысли звѣстного центрального польского комитету — не ухвалить зновъ якихъ... 20.000 для „Змартвухвстанцѣв“...

— **О. А. Бачинскій**, ректоръ гр. кат. ген. сѣмнѣнща, бѣдивъ сими днями до Долины и Болехова, а то вь сѣй цѣль, щобы представитись такъ тамошнымъ нашимъ патриотамъ, якъ і польскому (!) окружному выборч. комитетови — яко кандидатъ на посла... Передъ рускимъ окруж. выборч. комитетомъ выступивъ о. Бачинскій навѣтъ яко кандидатъ головного нашего комитету! Тождо него власне отнѣвлю умѣщено вь нынѣшнѣмъ числѣ „Звѣдленнє“.

— **Спѣвъ** учениць-Русинѣмъ женской школы вь Перемышлѣ не отъ тепер, а отъ давна вже звертає на себе увагу многихъ любовниковъ сѣбѣ. И справдѣ, есть чого послухати, есть що і похвалити! Якъ наблизится часъ 8½ рано вь недѣль і свята, колы то учениць мають свою студентску службу Богу, то чоловікъ не годенъ вдержатися, а якъ-бы якоюсь силою пертый иде до церкви катедральной. И не розлучити-ся тутъ, чуючи такъ чаровний спѣвъ учениць? Чудово-гарний ихъ голоса вызначають надвычайно-хрустальною чистотою, силою і нѣжностею илтомою женщинамъ. Додати до сего точне і врозумѣле выконаннє утворѣв, а есть лона причина, чому такъ спѣвъ сей плѣняє сердце слухача. Немало до того причиняются і самы утворы церковны вь бѣльшой части просто-народныхъ наѣвѣв, котрыхъ учениць-сѣбѣвчакъ уживають, якъ примѣромъ терцеты: „Непреходима врата, Христосъ воскресъ,

Ангель вопіаше“; квартеты: „Иже Херувимъ, Святъ, Брусалиме“ и т. д. Такоже доконало выконують учениць квартеты: „Христосъ живъетъ“ и маршове „Христосъ воскресъ“! — Тождо слава вамъ, рускій дѣвы-соловѣй, и по-за обрубомъ князь-города за те, що такъ разны і смѣло рускимъ словомъ славите Господа, і не побояетесь обучѣв, якъ на васъ зѣ вѣхъ сторѣв наважаються!.. Слава, и то не мала слава п. О. Ц., слава п. Е. Ц. за ихъ превеликы труды, якы безлатно поносятъ около плеkania сего спѣву! — К.

— **Ц. и рада школьна** краева рѣшила роздати безлатно вь роцѣ школьнѣмъ 1883/4 ученикамъ народныхъ школъ за 13.747 зр. польскихъ книжокъ.

— Зь **Поморьянъ** пишуть намъ: Дня 21 л. мая отбулися у насъ вь прѣсутности комисари выборчого зь Золочева п. Беловского выборы виборцевъ, котры голосувати будутъ вь Бродяхъ зь округѣмъ Зборѣв-Залѣцѣмъ на посла до сойму краевого. Голосованнє отбулося поважно вь супокою і легально. Комитетъ мѣсцевый ухваливъ солидарно голосувати на своихъ 9 виборцевъ, а пейсатыхъ, котрыхъ у насъ не мало, поминувъ. Вѣсь нашъ виборцѣ, а имено: о. Михайлъ Рудничкій, парохъ, і мѣщане Іосифъ Макухъ, Теодоръ Павлюкъ, Симеонъ Головацкій, Теодоръ Гриньковъ Макухъ, Теодоръ Ивановъ Макухъ, Василь Квѣтъ, Андрей Макухъ и Иванъ Дяховичъ одержали абсолютну бѣльшѣсть голосѣв. Честь и слава нехай буде нашимъ мѣщанамъ за солидарность, котрою побѣдили пейсатыхъ. Бувало у насъ вь радѣ на 24 радныхъ по 16 еврейвъ и днесъ засѣдає зь заступникомъ начальника еще ихъ 9, а по 5 выбираю на виборцѣв соймовыхъ. Першій то разъ удалося намъ переголосувати нехристѣв. Фактъ сей нехай буде взорцемъ для другихъ громадъ, а надѣятись можна, що перестанемъ нарѣкати на нашу недолу моральну і матеріальну. Вь конці звертаюсь до Васъ, пп. виборцѣ, вь имени отдавшихъ Вамъ голоса, щобы вы вѣсь голосували на посла установленного головнымъ рускимъ комитетомъ виборчимъ, бо якъ у насъ, такъ при выборѣ посла, солидарность наша есть необходима, а бдучи до Бродѣв заспѣвайте:

„Станьмо, брата виборцѣ, вь часѣ
Голосуймо вѣсь вразъ!
Свѣй на своего
Русина доброго, —
А побачатъ насъ
Вь соймѣ, вь думѣ, во весь часъ. М. Ч.

— (Дрѣбнй вѣсти). Уже отъ мѣсяца выкладає польскій поетъ Теофиль Ленартовичъ вь Болоніи о „исторіи“ литературы славянскихъ. — Звѣстный польскій повѣстеникатель Крашевскій дуже занепав на здоровю. — Вь Москвѣ теперъ страшна дорожна. — По причинѣ звѣстной аферы Апухтина выключено зь варшавского всеучилища 186 студентѣв.

Вѣсти епархіяльнй.

Зь **АЕпархія** Львовской.
Введенъ вь душпастврскій посады оо. 1) Іоанъ Забѣвскій яко сотрудникъ експонованный вь Петляковцяхъ; 2) Юліанъ Дуткевичъ яко завѣдатель вь Покрѣвцяхъ, дек. стрыйского.

Презенту получивъ о. Іоанъ Концевичъ на капелянню Розгадѣв, дек. золочѣвского.
Увѣдленнє отъ испитку конкурсового получили оо.: 1) Вячеславъ Хойнацкій зь Гарасимова; 2) Келестинъ Костецкій зь Скалы; 3) Кирилъ Буковской зь Шоломъ; 4) Іоанъ Кмицикевичъ зь Ванюнина; 5) Іоанъ Мандзій зь Яйковецъ; 6) Валерій Лукавечій зь Тройцѣ.

Позволеннє до испитку конкурсового получивъ на наблизшій речинець о. Іоанъ Вирчакъ.

Зь **Епархія** Перемыской.
Презенту получивъ о. Іосифъ Гамерскій, самост. сотрудникъ вь Головецьку выхѣнѣмъ, на Головецко долнє.

Завѣдательства получили оо.: 1) Іоанъ Ванковичъ, парохъ вь Цѣвковѣ, завѣдательство Дикова; 2) Ал. Мицкевичъ, зь Билича горного, завѣдательство кап. Яворникъ, дек. яслиского.

Отпустку зь еп. перемыской до еп. львовской получивъ убѣнч. богословъ п. Вас. Калитовскій.

Сотрудничества получили оо.: 1) новоп. пресв. Вас. Воронецъ вь Добромиля; 2) Мих. Гандякъ, сотр. зь Добромиля, сотрудничтво вь Тройци, дек. добромильского; 3) Кароль Белкотъ, новопост. пресв., сотрудничтво вь Диковѣ.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

† **О. Теофиль Созанскій**, парохъ вь Диковѣ, еп. перемыской, упокоився дня 10 мая вь 65 роцѣ жита. Вѣчна ему память!

† **О. Алексей Веселовскій**, капелянъ вь Сходниці дек. дрогбыцского, упокоився минушого тыжня вь 53 роцѣ жита. Вѣчна ему память!

— На **памятникъ** бл. п. Володимира Барвѣнского зложили дальше: Пчт. громадине Пужникъ 1 зр., вь Коломыѣ подчасъ помин. богослуженя 4 зр. 50 кр., о. Ф. Кмицикевичъ зь Семаковецъ 1 зр., Вп. Лазоровичъ пѣвецъ церк. вь Коломыѣ 20 кр., Украинцѣ вь Кіевѣ 46 зр. 80 (40 рубл.), о. И. Сѣрко вь Гаяхъ старобродскихъ 2 зр. — Разомъ сь попередними 983 зр. 55 кр.

— На **фондъ стипендіи** имени Вол. Барвѣнского вилынуло: Изъ складки подчасъ пом. богосл. вь Коломыѣ 3 зр., о. В. Валячикъ вь Иснопѣ 1 зр., о. Л. Валячикъ вь Акришорахъ 1 зр., Украинцѣ вь Кіевѣ 87 зр. 75 кр. (75 рубл.) Складка вь часѣ номинального богослуженя во Львовѣ 47

зр. 52 кр. — Разомъ сь попередними 446 зр. 33 кр.

— На стипендію 3 мая Пчт. громадине Пужникъ подчасъ богосл. вь день 3 мая 1 зр.

— Для бѣдныхъ ученицъ руской гимназіи прислали: о. И. Алексевичъ вь Нѣври (зѣ складки вь день 3 мая) 1 зр. 40 кр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Веч. В. С. оз. От. 75 кр. приписано до предплаты.

Курсъ львовскій вь дни 22. л. мая 1883.

	платять		жадають	
	р. кр.	р. кр.	австр. валютою	р. кр.
1. Акціи за штуку.				
Желѣзн. Кар. Людв. по 200 р.	299	302		
„ львѣн.-черн.-ле. по 200 р.	169 50	172 50		
Банку гни. галиц. по 200 р.	301	306		
2. Листы заст. за 100 р.				
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	98 35	99 35		
„ „ „ по 4% ав.	89 40	90 50		
„ „ „ по 5% ав. период.	98 35	99 35		
Банку гни. галиц. 6% ав.	101 80	102 80		
Листы дов. галиц. рует. банку п. 6%	101	102 50		
3. Листы дов. за 100 р.				
Общ. руд. кред. завод. для Гал. и Буков. 6% лѣтов. вь 15 лѣтъ	—	—		
4. Облиги за 100 р.				
Индѣмнѣнцѣ галиц. 5% м. к.	98 65	99 65		
Облиги коммунальнй Гал. банку руетик. 6%	95	98		
Ножицки кр. зь р. 1873 по 6%	101	103		
5. Лѣтосы мѣста Кракова	18	20		
„ Станиславова	22	24		
6. Монеты.				
Дунагъ голдендерскій	5 56	5 66		
„ цѣсарскій	5 58	5 68		
Наполеондоръ	9 47	9 57		
Цѣвнимеріалъ	9 78	9 88		
Рубель росіейскій сѣбѣный	1 55	1 65		
„ паперовый	1 18	1 20		
100 марокъ нѣмецкихъ	58 30	59		
Серебро	—	—		

Накладомъ редакціи „Свѣта“ выйшовъ сего року (правоп. фондъ)

ФАВСТЪ
трагедія І. В. Гете
Часть перша.
Зь нѣмецкого переклавъ и по-левнѣв
Иванъ Франко.
Цѣна 1 зр. 50 кр.

Можна набути у накладника, проф. Володимира Шухевича (ул. Куркова, ч. 26) або замовити черезъ редакцію рускихъ часописей. Цѣна прямѣрника 80 кр., сь пересылкою 85 кр.

ФАБРИКА ДЗВОНѢВЪ
Ивана и сына Антонія Серафинъ
вь Калущи (почта и стаяція желѣзницѣ),
надѣлена сѣбѣнымъ медалемъ заслуги и листомъ похвальнымъ на выставѣ рѣльничѣй, якъ такождо признаемъ на выставѣ тов. им. Качковского вь Коломыѣ (якъ се повѣдчали и часописи), посѣдає на складѣ готовы дзвоны и вырабляє якъ найскорше подъ прѣступными условиями дзвоны всѣлякой ваги и объема, ручаючы за тревалѣсть матеріалу и гармонійный звукъ.
Впрѣд. и Всеч. оо. приходникѣвъ упрашають о ласкави замовленя, котры выповняють якъ найточнѣйше сь глубокимъ поважаньемъ
Иванъ и сынъ Антоній Серафинъ.
(15—36)

Литографія бл. п. Володимира Барвѣнского мы вже розбѣдали тымъ, що до сего часу ихъ собѣ были замовили. По причинѣ, що пересылка почтова насъ о много бѣльше коштує, якъ мы надѣлялись, змѣняемо цѣну якъ слѣдує: 1 примѣрникъ безъ пересылки 50 кр., сь пересылкою нефранкованю 62 кр., сь пересылкою франкованю 88 кр. — Просимо о вчаснй замовленя, бо обсталювано лишъ невеликыи накладъ литографій.

„МЕРТВІ ДУШѢ“
гумористичная повѣсть Миколая Гоголя сь портретомъ автора и „Словомъ отъ Выдавничтва“ (278 сторѣвъ великои 8 кн.).
Цѣна 1 зр. 80 кр.; сь пересылкою почтовою 2 зр.
Дѣстати можна вь администраціи „Дѣла“ и вь книгарни Ставропигійской.

„КІЕВСКАЯ СТАРИНА“
ЩОМЪСЯЧНЫИ ИСТОРИЧНЫИ ЖУРНАЛЪ
выходитъ вь Кіевѣ вже 2-ий роцъ,
при участі кружка кіевскихъ профессорѣв и другихъ ученыхъ подѣ редакцію Ф. Г. Лебединцева.
Предплатувати можна або впрямъ вь редакціи „К. Ст.“ Кіевъ, Софійная площа, Д. Севастяновой, або черезъ ред. „Дѣла“. — Предплата за цѣльй роцъ выносятся 11 рубл. а черезъ ред. „Дѣла“ 14 зр. а. в.

ЗАВЯЛЕНЬЕ.
По причинѣ великого банкротства
Фабрики зигарковъ
à la ville de Genève
вь Женевѣ, вь Швабшаріи, сьможно давати наилучшій зигарки званы вь цѣломъ свѣтѣ, повнѣше почтаivosti, щобы прійти до такъ рѣдкѣй сучасности, щобы прійти до такъ хорошого зигарка.
Порука на 10 лѣтъ.
Списъ зигарковъ:
5000 цигардорѣв, зигардорѣв нишеневыхъ зь наилучшого сѣбѣного никлю, регульованъ на минуту, перше 14 зр. теперъ лишъ 5 25 зр. — дуже сьгантна штука. Порука за добрый ходъ на 10 лѣтъ.
2325 анкерѣв сь 15 правдыными рубинами знамениты, регульованъ на секунды, перше 21 зр., теперъ 7 25 зр. Окладина дуже деликатна. Сѣбѣный никль гравированный. Порука на 10 лѣтъ.
3650 ремонтурѣв зь правдыного двократного никля, накручуваный безъ ключикѣв, сь дуже деликатною никлевою машинерію, найлучшій и наилучшій зигарки вь свѣтѣ, перше 24 зр., теперъ лишъ 10 25 зр.
1000 анкерѣв зь правдыного 13-лутового сѣбѣного пробованъ черезъ п. к. урядъ монетарный, на 16 рубинѣв, дуже добре регульованы. Перше 27 зр., теперъ 12 40 зр.
1400 правдыныхъ ремонтурѣв зь правдыного 13-лутового сѣбѣла, накручуваный безъ ключикѣв, упрѣвилевана машинерія зь правдыного никлю, регульованъ на секунды, по мѣчуванѣ еще цѣтъ, перше 35 зр. теперъ 16 50 зр.
4200 французскихъ будачихъ зигарковъ столовыхъ, вѣсь сь галасуючимъ аппаратомъ, перше 12 зр., теперъ лишъ 4 80 зр., дуже цѣны для каждой рачины, для каждого ремѣнника. (4—7)
Кожде, хотябы и наименше замовляючы загалоджуся точно вь сѣй часѣ. Треба якъ найскорше замовляти. На доказъ, що сѣй аповѣсь на насъ на цѣльй нѣякого обманства, обовязуемося, скоро зигарки на сподобаются, прійняти ихъ назадъ а грошѣ звернуть.
Th. Schmejkal,
Wollzeile 33. Wien

ОБРАЗКИ
на преміи для дѣтей
порукає
К. М. Вознякъ
во Львовѣ ул. Орменська ч. 4
(на противъ „Народного Дому“) —
сотка по 60 кр., 1 зр., 1 зр. 60 кр.,
2 зр. 50 кр. и 3 зр.
(6—?) Такождо
МОЛИТВΟΣЛОВЫ для дѣтей по 15 кр.,
„ „ бѣльшій 20 кр.,
„ „ молодежи 30 кр. и т. д.
Молитвенники народны
по 20 кр. штука.
При замовленяхъ образковъ
выше 10 зр. отсылаю фразы
Сь почтеніемъ
К. М. Вознякъ.

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“
повѣсть Г. Раймунда вь
трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр.
50 кр., сь пересылкою 2 зр.
70 кр. (Повѣсть тая отнѣвлю
вь оригиналѣ нѣмецкомъ 8
зр. 40 кр.)
Дѣстати можна вь Администраціи
„Дѣла“.

„ДЫМЪ“
повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна
на 1 зр. 50 кр., сь пересылкою
коу 1 зр. 70 кр.
Дѣстати можна вь администраціи
„Дѣла“ або вь книгарни
Ставропигійской.

Вь администраціи „Дѣла“ и
жла дѣстати слѣдующій прѣдѣлъ
Володимира Барвѣнского:
1. СКОШЕННЙ ЦВѢТЪ (замокъ зь Галицкихъ образковъ)
цѣна 1 зр. 80 кр.
2. ВЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЪ (образокъ зь Галицкого жита)
цѣна 80 кр.
3. ОУЧИТЬ ВѢ 100 ЛѢТЪ РОКОВИНЫ ЦѢСАРИ ИСАИИ П. 17 (29) падолота 1880, цѣна 25 кр.
4. БЕСѢДА ВЫГОЛОШЕНА НА НАРОДНОМЪ ВЪЧУ РУСИ НѢВЪ 18 (30) падолота 1880, о економічныхъ справахъ, цѣна 15 кр.
Доходъ зь першого тѣору значає Родина покійника вь памятникъ нагробный, зь дальшымъ же трехъ праць на отнаєднє Володимира